

SPORT
EXECUTIVE

LÆS I NÆSTE NUMMER
**LAD OS
LEGE**

Foto: All Over Press

UDKOMMER 28. APRIL

VOLLEYBALL MAGASINET

Hall of Fame

MØD IRENE BRANDT, KIRSTEN HENNING,
PER JØRGENSEN OG BO SØDERBERG.

INTERNATIONAL VOLLEYBALL//TIFANNY ER EN AF DRENGENE//VOLLEYWOOD//
HALL OF FAME-PORTRÆTTER//ET ØJEBLIK FRA U19 EM//MÅNEDENS ILDSJÆL//

Nummer 4, april 2015

KOLOFON

Volleyball Magasinet
Dansk Volleyball Forbund
Idrættens Hus
2605 Brøndby

Volleyball Magasinet produceres af Dansk Volleyball Forbund – i et samarbejde med Sport Executive Magazines. Magasinet udkommer 9-12 gange om året som indstik i Sport Executive til alle abonnenter af Dansk Volleyball Forbunds nyhedsbrev samt Sport Executive. Du kan tilmelde dig nyhedsbrevet på www.volleyball.dk.

Magasinet er gratis.

Redaktion: Jakob Wärme Hansen, pressechef i Dansk Volleyball Forbund (ansvarshavende redaktør)

Skribenter: Manôu Abreu (Het Parool), Ace Asas (Volleywood)

Oversættelse: Thorbjørn Svendsen

Kontakt: jak@volleyball.dk

Billeder: CEV, FIVB, Dansk Volleyball Forbund, Henrik Petersen, Klaus Sletting, KLubLiv Danmark og Morten Olsen

Design og layout: Søren Møller

Spørgsmål, kommentarer, ris, ros og gode forslag kan sendes til jak@volleyball.dk.

Annoncesalg: Kontakt Lars Andersson på 28 20 15 54 eller lan@tekstwerk.dk – og få et uforpligtende tilbud.

En tur ned af Memory Lane

For cirka to måneder siden, helt præcis 9. februar, kunne selve volleyball-spillet fejre sin 120 års fødselsdag. Da William G. Morgan opfandt spillet dengang, var det en blanding af basketball, baseball, tennis og håndbold – og hed oprindeligt: Mintoneti.

Siden da har volleyball udviklet sig meget. Der har nemlig været en tid uden liberoer og baggerslag. En tid, hvor det hed kantsmasher, og man skulle sy sin egen landsholdsdragt.

Som formand i Dansk Volleyball Forbund er jeg rigtig glad for, at vi sidste år indstiftede dansk volleyballs Hall of Fame. Det er nemlig medlemmerne af dette fornemme selskab, der er med til at fortælle historierne fra dengang og beskrive den store udvikling, som volleyball har været igennem.

Volleyball Magasinet bringer denne gang fire portrætter af de nye medlemmer: Irene Brandt, Kirsten Henning, Per Jørgensen og Bo Søderberg. Alle fire er de markante volleyballpersonligheder, som her i magasinet giver et indblik i, hvordan deres volleyballkarriere var, og hvad volleyball har betydet for dem.

Der blev i alt optaget 13 medlemmer i dansk volleyballs Hall of Fame under Dansk Volleyball Galla 2014. Alle medlemmer i Hall of Fame vil løbende blive portrætteret her i Volleyball Magasinet.

God fornøjelse med Volleyball Magasinet.

Erik Jacobsen, formand i Dansk Volleyball Forbund

INDHOLD

4 Kort om volley

Champions League og midnatsbold til OL

6 Tema: Hall of Fame

Portræt af Irene, Kirsten, Per og Bo

14 Øjeblikket

U19-landsholdet til EM

16 Tifanny Abreu

En af drengene

20 Månedens ildsjæl

Nægtede at lade kidsvolley-afdelingen dø

22 Volleywood afslører

Hvordan havnede Micah Christenson på landsholdet

Foto: CEV

Vi ses på facebook.com/danskvolley

Forsidefoto: Privat

HYGGE, SJOV OG MASSER AF VOLLEYBALL

Tilbyd de lokale virksomheder en god dag med et anderledes firmaarrangement. Til en Volleyevent spiller deltagerne en volleyball-turnering på minibaner i et tematiseret område mellem parasoller, pavilloner og god musik.

Volleyevent er et fleksibelt koncept, som kan laves både i idrætshallen, på græsplænen, på stranden eller en tom lagerhal. Det er nærmest kun fantasien, der sætter grænser.

Fra 375 kr. pr. deltager.

VOLLEYEVENT.DK

KORT OM DANSK OG INTERNATIONAL VOLLEYBALL

ECZACIBASI VITRA ISTANBUL CHAMPIONS LEAGUE-DRONNINGER

Azoty Arena i polske Szczecin dannede tidligere på måneden rammen om kvindernes Final 4 i Champions League. To gengangere i forhold til sidste år var med i det fornemme selskab i form af de to tyrkiske hold Vakıfbank Istanbul og Eczacıbasi Vitra Istanbul. De mødte hinanden i den ene semifinal, mens polske Chemik Police og Unendo Yamamay Busto

Arsizio fra Italien krydsede klinger i den anden. Eczacıbasi Vitra Istanbul trak det længste strå i den rent tyrkiske duel, mens Unendo Yamamay Busto Arsizio også bookede billet til finalen. I denne var tyrkerne overbevisende og sænkede italienerne med 3-0 (25-22, 25-20, 25-21) på 87 minutter foran 4.750 tilskuere. Foto: CEV

MIDNATSKAMPE TIL OL

De brasilianske OL-værter lægger op til lidt af en fest i forbindelse med beachvolley-turneringen. For nyligt offentliggjorde arrangørerne, at der skal spilles midnatskampe på Copacabana-stranden i Rio de Janeiro. Eventdirektør for beachvolley i FIVB, Angelo Squeo, fortæller, at midnatskampene skal være med til at skabe den feststemning, som beachvolley er kendt for.

Derfor holder de omkringliggende barer åbent, når der bydes op til midnatsbold. De sene kampe skal også øge antallet af tv-seere. Adspurg om, hvorvidt atleterne var bekymrede for de sene kamptidspunkter, svarede Squeo, at midnatskampene netop var en fordel, da temperaturerne er køligere og stemningen bedre.

Foto: FIVB

NYE SPONSORKRONER TIL KLUBBEN - HVER MÅNED

KlubLiv Danmark kan hjælpe jeres klub til flere sponsorkroner på en helt ny og unik måde med Dankortet som omdrejningspunkt. Jeres medlemmer kan optjene MikroSponsorer i klubben, hver gang de betaler med Dankort hos KlubLiv Sponsorer, som gerne vil støtte lokalsporten og klublivet. Lidt som vi kender det fra OK Benzin – bare meget større. For stort set alle har jo

et Dankort, og rigtig mange vil gerne skaffe støtte til klubben, når de bruger det. Dermed kan klubben som en del af KlubLiv Danmark se frem til nye sponsorkroner hver måned – år efter år og i stedet bruge tiden på alt det, der gør fællesskabet sjovere, fremfor at jage sponsorer. Læs mere på www.klublivdanmark.dk.

Foto: KlubLiv Danmark

3. CHAMPIONS LEAGUE-TROFÆ TIL ZENIT

Mere end 9.000 tilskuere var på plads til herrernes Final 4 i Champions League i Berlin tidligere på måneden. Russiske Zenit Kazan var på forhånd udpeget som favoritter, og de bragede sammen med Berlin Recycling Volley i den ene semifinal, mens de to polske mandskaber Asseco Resovia Rzeszow og PGE Skra Belchatow tørnede sammen i den anden. Zenit Kazan og

Asseco Resovia Rzeszow bookede billet til finalen, hvor russerne sejrede i tre sæt (25-22, 25-23, 25-21) og dermed kunne føje deres tredje Champions League-titel til CV'et. Kazans 21-årige cubanske superstjerne Wilfredo Leon blev MVP med sine 18 point. Med sejren skal Zenit Kazan nu spille World Club Championship. Foto: CEV

FINAL 4-DATO FUNDET

Så er det frem med kalenderapp'en på telefonen eller den fysiske udgave. Datoerne for dette års Final 4 i pokaltureringen er lagt fast. Det bliver fredag 18. og lørdag 19. december 2015, at fire af Danmarks bedste damehold og fire af Danmarks bedste herrehold i volleyball skal kæmpe om pokaltitlen. Dermed er Final 4

rykket en ugedag frem i forhold til sidste år. Samtidig er Dansk Volleyball Galla, hvor dansk volleyball og beachvolley fejres, rykket til sidstedagen af Final 4, altså lørdag 19. december. Derved har både Final 4-spillerne og resten af volleyball Danmark optimale muligheder for at få et brag af en gallafest. Foto: Dansk Volleyball Forbund

KRAFTIGT LYS OM AFTENEN KAN FORBEDRE MORGENTRÆNINGEN

Der er godt nyt til alle dem, som kan lide at ligge i sengen og falde i søvn til den seneste episode af favoritserien på iPad'en. Ny forskning viser nemlig, at hvis man udsættes for 30 minutters kraftigt lys lige inden sengetid, påvirker det ens fysiske præstation positivt den efterfølgende morgen. Det skriver International Journal

of Sports Medicine. I forsøget skulle testpersonerne cykle ti kilometer på kondicykel i et 35 grader varmt lokale. Dem, som var blevet udsat for det kraftige lys aftenen inden, var i gennemsnit 1,43 minutter hurtigere på de ti kilometer end de testpersoner, som ikke havde været udsat for kraftigt lys. Foto: Morten Olsen

IRENE BRANDT

Den femdobbelte danmarksmester, landsholdsanfører, landstræner og medlem af Hall of Fame fortæller om tiden før baggerslag, at sy sine egne spilledragter og vikaren, som satte et helt liv med volleyball i gang.

AF JAKOB WÄRME HANSEN

Det var dag og nat. Hele mit liv har været volleyball. Jeg startede med at spille volleyball i skolen, hvor der en dag kom en dejlig vikar, Mortensen, som fik os alle sammen til at spille volleyball om eftermiddagen. Det var meget fornøjeligt. Der var jeg 15 år, og så kørte det derfra. Vognmandsmarken, Næstved VK og Haslev VK.

Der var ikke noget, som hed baggerslag, da jeg startede med at spille volleyball. Vi tog alt med fingerslag, så vi røg som regel ned på ryggen, når vi skulle modtage smashene. Vi var ret skrappe til at rulle rundt på gulvet. Det kunne godt gøre ondt, når man kom hurtigt i forbindelse med gulvbrædderne. I de første baggerslag skulle man knytte hænderne og sætte de to tommelfingre ved siden af hinanden, og så spillede man på tommelfingrene.

Vi havde ikke noget træningstøj. Så et år, hvor vi blev sendt til Holland sammen med herrelandsholdet, lånte vi nogle kasserede træningsdragter af bokseforbundet. Det var nogle store, røde bomuldsdragter med lodden vrang uden elastik. Vi så forfærdelige ud, men sådan var det. Jeg har også været med til at sy vores egne spilledragter sammen med nogle andre piger fra

landsholdet.

Vi betalte næsten altid selv, når vi skulle spille med landsholdet i udlandet. Vi betalte 475 kroner for en foretogsbillet til Tyrkiet. Der blev vi modtaget med manér, for man var virkelig noget dernede, når man spillede volleyball. Vi kunne slet ikke få lov til at gå i fred. Som anfører blev jeg inviteret ud for at lægge blomster på Atatürks grav. Vi spillede foran 5.000 tilskuere. Jeg skulle også i radioen og tale på dansk, som jeg så skulle oversætte til engelsk, som en anden så oversatte til tyrkisk.

Vi havde lidt svært ved at finde en landstræner. Jeg blev overtalt til at tage tjan-sen, som jeg havde i tre år. Det gik helt fint, vi blev nordiske mestre i 1968, da vi spillede i Finland. Det kom bag på alle. Også os selv. Forbundsformand Palle Arleth stod på Københavns Hovedbanegård og modtog os alle med chokoladepåskeæg, da vi vendte hjem til. Det var jo dansk volleyballs første store internationale triumf. Vi fik fat i en ny landstræner, og så var jeg tilbage på landsholdet som spiller.

Jeg spiller stadigvæk i HTT Haslev. Det er aktiv voksenidræt, hvor der hver onsdag dukker mere end 100 medlemmer op.

Vi spiller en times volleyball på to baner. Jeg har lidt lempelige regler, men der er mange gode spillere imellem. Og det er hyle skægt. Andre spiller hockey. Og så slutter vi af med en kop kaffe og en lille en, hvis der er nogle, som fylder rundt.

Man kan ikke spille volleyball, hvis man ikke er glad og har det godt. Kammeratskabet har været alfa og omega. Jeg har fået en masse dejlige venner, som jeg stadig mødes med en gang om året. Det er stadig sjovt. Jeg har fået en masse oplevelser og en pokkers masse motion. Jeg har altid og elsker stadig spillet.

Gå til den, for det er verdens bedste idræt.

IRENE BRANDT

Født 6. oktober 1940. Aktiv som spiller fra 1955-1975 med 36 landskampe for det danske kvindelandshold. Aktiv som træner fra 1968-1971. 5 gange danmarksmester og modtager af både Dansk Volleyball Forbunds og DIF's ærestegn. Førte som træner det danske kvindelandshold til et nordisk mesterskab i Finland i 1968. Optaget i dansk volleyballs Hall of Fame i 2014.

KIRSTEN HENNING

Den højeste pige i klassen og medlem af dansk volleyballs Hall of Fame beretter om dedikation, en mærkelig restaurantoplevelse, og den dag klubformanden ringede på forældrenes dør.

AF JAKOB WÄRME HANSEN

Jeg var den højeste pige i klassen. Jeg var 178 centimeter i en meget tidlig alder. Derudover havde jeg en god springkraft.

Jeg startede med at spille volleyball i folkeskolen. Vi deltog i en turnering, hvor det endte med, at vi blev danmarksmestre. Der blev jeg for alvor grebet af volleyball og fortsatte med at spille.

Formanden for Middelfart Volleyball Klub ringede på døren hjemme hos mine forældre, efter at han havde set mig spille med Strib Skole. Han syntes, at jeg skulle skifte til Middelfart Volleyball Klub og få noget god, kvalificeret træning. Vi var nogle tøser, som tog derud, og så blev det bare ved derfra.

Jeg havde det sjovt. Og jeg nød at blive bedre hele tiden. Det var egentlig det, der fik mig til at fortsætte med volleyball.

Landsholdet var til Spring Cup på Mallorca i 1979. Vi var afsted i 14 dage og spillede forrygende. Det var en stor holdindsats, hvor alle gav sig fuldt ud. Vi boede på et virkelig fornemt hotel, hvor gæsterne kom ned til aftensmad i lange kjoler, mens vi halvsvedende kom travende ind

i træningstøj, efter at vi havde været ude at spille. De andre hotelgæster kiggede godt nok lidt efter os, da vi kom ind i vores træningsdragter.

Man skal arbejde for tingene for at blive bedre. Jeg er skolelærer i mit daglige virke, hvor jeg forsøger at få de unge mennesker engageret ude i klubberne – for det er rigtig godt og givtigt at være en del af noget klubliv. Desværre oplever jeg ofte, at de unge springer fra, hvis de ikke lige kom på holdet. Jeg vil gerne have dem til at indse, at det godt kan svare sig at blive ved med at kæmpe for det. Jeg har lært at kæmpe for tingene gennem volleyball.

Fysisk er jeg stadig i god form, selv om jeg nærmer mig de 60, fordi jeg har spillet volleyball i så mange år. Det er ikke længe siden, at jeg stoppede med at spille. Jeg har fået en masse kammeratskaber og gode oplevelser.

Jeg var helt mållos, da Dansk Volleyball Forbund ringede og fortalte, at jeg var optaget i Hall of Fame. Det var utroligt, at nogen stadig kunne huske mig efter så mange år. Sikken en ære. Gallafesten var en stor aften. Jeg håber, at en Hall of

Fame-pris kan være med til at motivere de unge spillere til at blive ved med at spille.

Bliv ved med at kæmpe. Det er nogle kanonoplevelser, man får sammen. Man udvikler sig helt enormt, når man spiller sammen med nogen, som spiller på et helt andet og højere niveau på landsholdet. Det kan man give videre hjemme i klubberne. Når man selv bliver bedre, begynder man at stille større krav til ens medspillere hjemme i klubben. Det gavner alle.

KIRSTEN HENNING

Født 27. marts 1958. Aktiv fra 1973-2008. Fast bestanddel af det danske kvindelandshold fra 1975 til 1988 med 74 kampe til følge. 2 gange DM-sølv med DHG Odense og VKV Gladsaxe. Yderligere kåret til årets sportsmand i Middelfart Volleyballklub. For sin tid en spiller af international topklasse og en del af det danske kvindelandshold, som i 1979 blev nummer 6 ved Spring Cup i Spanien. Optaget i dansk volleyballs Hall of Fame i 2014.

Foto: Privat

PER JØRGENSEN

Kantsmasheren med den stærke psyke og medlem af dansk volleyballs Hall of Fame om sit syn på at blive god af dårlige hævninger, lystfiskerklubben og volleyball som determinerende for et helt liv.

AF JAKOB WÄRME HANSEN

Jeg var temmelig gammel, da jeg begyndte at spille volleyball. Det var lige inden, jeg fyldte 17 år. Indtil man opfandt og fik udbredt Kidsvolley, så havde mange en idé om, at det var omsonst at begynde at spille volleyball, før man var 12-14 år. Det var alt for motorisk vanskeligt. Det er man heldigvis gået væk fra.

Jeg startede i en lille klub i Valby, som hed Nyløkke. Der var nogle i klubben, som spillede volleyball som en ren social aktivitet. De holdt i virkeligheden lige så meget af at spille indendørs fodbold, som de gjorde af at spille volleyball. Det blev mig til sidst lidt for broget, så jeg skiftede til Rødovre Statsskole.

Vi spillede i en almindelig gymnastiksal. Det er lidt underligt at tænke på, at en volleyballklub med adskillige danske mesterskaber bag sig trænede to gange om ugen i en gymnastiksal på 10 x 20 meter og fem meter til loftet, hvor der også hang torve og bomme. Én gang om ugen kunne vi træne i en rigtig hal.

Vi havde et elitemiljø på Rødovre Statsskole. Det var helt klart, at vi gjorde noget ud af træningen. De andre kaldte os 'lystfiskerklubben'. En god volleyball-spiller i Københavnsområdet skulle ofte lige rundt om os og se, om vingerne bar. Så vi fik en hel del spillere, som var hos os i en

to-tre år ad gangen. På det tidspunkt, hvor Rødovre Statsskole tiltrak mange af de gode spillere, havde man stadig en idé om, at man spillede i én klub i rigtig mange år. **Man har de dert år, hvor man er på toppen.** Og dér handler det om at optimere sine muligheder, for at blive det bedste man kan. Så bør man efter min mening være villig til at sætte noget på spil. I vore dage kan en topspiller afprøve sine muligheder som professionel i udlandet. Det var fuldstændig ukendt i 1970'erne. Jeg sagde nej tak til at studere og spille for et udenlandsk universitet. Andre fik lignende henvendelser, men ingen forlod de hjemlige kødgryder. Det hørte en senere tid til.

En af mine største forcer var min psyke. Det kan man komme langt med i volleyball. Jeg var meget determineret, når vi spillede. Jeg kæmpede altid, indtil sidste boldvar afgjort. Et af mine tilbagevendende 'volley-mareridt' er en landskamp mod Japan i 1970. Vi tabte 3-0 på cirka 20 minutter. Her var den stærke psyke ingen hjælp.

Ellers var en af mine forcer, at jeg var vokset op i en lille klub, der ikke var specielt interesseret i volleyball. Jeg spillede kantsmasher i mange år og var i min volleyopvækst blevet vænnet til, at bolden mildest talt ikke altid lå præcist. Så jeg kunne få meget ud af bolde, selv når de

ikke lå godt.

Jeg har fået meget ud af at spille volleyball. Dels er der hele den fantastiske serie af oplevelser, jeg har haft i 50 år. Volleyball har skaffet mig en stor venskabskreds og en stor del af mit arbejdsliv. Jeg blev, ved siden af mit gymnasielærerjob, ansat til at undervise i volleyball på Danmarks Højskole for Legemsøvelser – siden Institut for Idræt – i København. Jeg begyndte også at undervise i idrætshistorie, skrive undervisningsmaterialer og artikler. Jeg skrev min ph.d. i idrætshistorie, som jeg har forsket og undervist i siden. Senere blev jeg ansat på Syddansk Universitet i Odense. Så volleyball har været utrolig determinerende for hele mit liv.

PER JØRGENSEN

Født 17. oktober 1945. Aktiv fra 1962 til 2011 med 72 kampe for det danske herrelandshold i perioden 1966 til 1976. 3 gange dansk mester og 3 gange sølv med Rødovre Statsskole samt medaljetager med Helsingør KFUM. En toneangivende spiller med stor personlighed og i en længere årrække landsholdsanfører. Optaget i dansk volleyballs Hall of Fame i 2014.

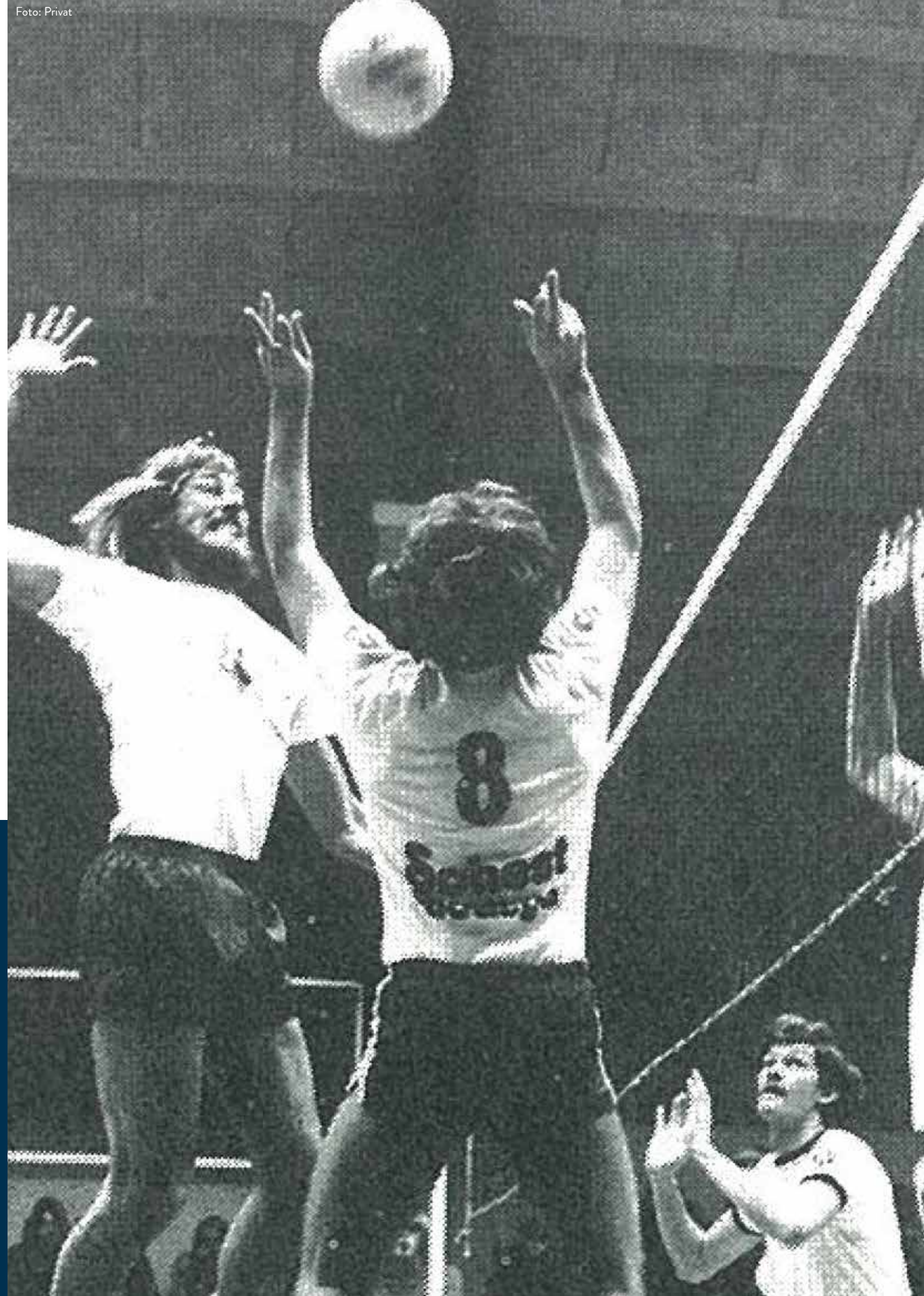

Foto: Privat

BO SØDERBERG

Konkurrencemennesket og yngste medlem af Hall of Fame om vinderinstinkt, en livsfarlig svømmetur og om at flyve 40 gange om året, når man lider af flyskræk.

AF JAKOB WÄRME HANSEN

Det er vinderinstinktet. Min makker Anders (Hoyer, red.) og jeg har altid haft det. Vi har altid konkurreret. Både til kampene, når vi har spillet en mod en, og når vi har spillet kort eller dart. Der var altid en helt vild kamp om at vinde.

Vi var på en træningslejr i Australien. En af os fik en skør idé om, at vi skulle vise, hvem der kunne dykke længst under vand i en swimmingpool. Vi skiftedes til at slå hinandens rekord. 15 meter, 30 meter, 45 meter. På et tidspunkt kommer jeg op til vandoverfladen, helt forvirret, hvor alle mine muskler er lige ved at give slip. Jeg sagde til Anders, at det var for farligt at fortsætte. Men han insisterede på at få sin tur og slå min rekord. Han sagde, at jeg kun ville stoppe, fordi jeg havde dykket længst. Så dykkede han, for han ville slå mig. Det endte med, at jeg måtte hoppe i vandet og hive ham op over vandet, fordi han ikke selv kom op. Det fortæller lidt om, hvor meget vi ville vinde, når vi gik på banen. Vi var ikke de fysisk stærkeste eller teknisk dygtigste, men vi ville vinde.

En af mine største forcer er, at jeg er god til at læse spillet. Anders var blokkeren, og jeg var nede bag, læste spillet og dirigerede, hvad vi gjorde i mange transitionssituationer. Man skal have et stort overblik, når man står nede bagved og spiller forsvar. Jeg er også rimelig habil rent teknisk.

Jeg spillede libero indendørs, selv om jeg er næsten to meter.

Det kan være svært at forstå for andre, hvad det er, der driver en. Man bliver grebet af sporten. Hele det taktiske og fysiske element i beachvolley. Det er en holdsport, og man kan ikke vinde alene. Der vil altid være et svagt punkt på holdet, og det er det, man skal gøre stærkt eller eliminere.

Jeg var god til at finde sponsorater og få opbakning både fra familie og arbejde, så jeg fik ekstra tid til beachvolley. Det er vigtigt at gøre sine omgivelser opmærksomme på, hvad man gerne vil. Uden sponsorer havde vi ikke kunnet gøre det. Det var mest udgiftsdækning.

De store konkurrencer har alle en særlig plads. Både EM, VM og DM har været noget helt særligt. Jeg kan godt lide, når det er stort. Det har været en stor oplevelse at se hele verden med min sport, min hobby og det, jeg har prøvet at leve af.

Jeg kan ikke lide at flyve. Så det har været meget at skulle have 40 flyvture om året, hvor jeg hver eneste gang har tænkt, at netop dette fly ville falde ned.

Efter jeg er begyndt at undervise som coach, kigger jeg meget nærmere på den

tekniske udførelse. Tidligere gjorde jeg det bare uden at tænke så meget over det.

Det er svært at lægge beachvolley fra sig. Lige nu er dem, jeg træner sammen med mellem 18 og 26 år. Og så er der mig på 37. Vi træner tre timer om dagen. Det er benhård konkurrence med de unge drenge. Jeg prøver at vinde alle træninger stadigvæk.

BO SØDERBERG

Født 6. maj 1977. International aktiv beachvolleyspiller siden 1999. Indehaver af rekorden for flest World Tour-stævner af en dansk spiller (100) og samlet set over 200 FIVB- og CEV-turneringer med over 500 kampe til følge. 7 gange dansk mester for bl.a. Odense Beachvolley og CPH Beach plus 3 australske beachvolleymesterskaber. Opnåede i 2011 sammen med Anders Hoyer højeste placering ved VM for et dansk hold nogensinde (5. plads). Optaget i dansk volleyballs Hall of Fame i 2014.

Foto: FIVB

TÜRKİYE VOLEYBOL
FEDERASYONU
www.tvf.org.tr

SPORTOTO

CEV
VOLLEYBALL
GREEN

WAY

DER ER ET YNDIGT LAND

U19-landsholdet synger med på den danske nationalmelodi forud for deres første kamp ved EM i Tyrkiet. Kampen endte med et dansk 0-3-nederlag til Frankrig.

EN AF DRENGENE

I Amsterdam kan Tiffany Abreu føle sig som 100 procent kvinde. På hendes volleyballhold, US Amsterdam Herre 1, er hun den vigtigste angriber. "Jeg behøver ikke længere lave om på mig selv."

ORIGINALTEKST AF MANÔU ABREU

OVERSAT FRA HOLLANDSK AF THORBJØRN SVENDSEN

REDIGERET AF JAKOB WÄRME HANSEN

Brasilianskfødte Tiffany Abreu, stjerne på det amsterdamske volleyballhold US Herre 1, hed indtil forrige måned stadigvæk Rodrigo. Som volleyballspiller har han været både forbi Brasilien, Spanien, Portugal, Indonesien, Frankrig og Belgien. Da han senere kom til Holland, fandt han takket være sin angrebskraft hurtigt vej op til det næsthøjeste niveau, nemlig Topdivisionen.

I løbet af sin volleyballkarriere blev Rodrigos homoseksualitet almindeligt accepteret af volleyballklubberne, når bare han ikke ligefrem viste den frem. Et liv ved siden af sporten, hvortil for ham også hørte fester og sjov til langt ud på natten, var ikke muligt.

"Så længe jeg ikke dukkede svajende og småfjollet op til kampene, måtte jeg være, hvem jeg ville være. Men den stramme spændetrøje, som topsport fastholder udøvere i, tillader ikke den slags frigjorthed. Og uden frigjortheden følte jeg mig alene. Hvem har mon lyst til et

forhold med en rejsende, homoseksuel volleyballspiller? Desuden var jeg ikke

"Naturligvis hjælper det også, at Rodrigo var vores bedste spiller i sidste sæson, og at Tiffany i den næste sæson vil fortsætte med at fylde rollen ud. Navnet er måske ændret, men engagement og vilje er uforandret."

- Christophe George, volleyballcoach hos US Amsterdam Herre 1

engang selv helt klar over, hvem jeg egentlig var."

Rodrigo besluttede sig for at spille volleyball på amatørniveau. Han følte sig sat i bås – en bås, hvori han ikke passede. Han besluttede sig for at prøve at finde ud af, hvad der ville kunne gøre ham lykkelig og ringede til en ven for at få et råd. Vennen satte ham i forbindelse med en volleyballklub i Amersfort. I Amersfort var modtagelsen hjertelig og varm. Men der var intet 'nattelliv'. Så et skifte til en klub i Amsterdam blev hurtigt organiseret.

"Jeg er aldrig blevet så åbent og venligt modtaget som her i Holland. Det smukke ved hollænderne er, at de straks lukker dig ind i deres hjerter. Om man er tyk, tynd, smuk eller grim, så har alle en chance for at få et job, når bare man arbejder hårdt."

Den transseksuelle idrætsudøver havde mærket, at der i de sydeuropæiske lande er meget fokus på det ydre.

"Her i Amsterdam kan jeg gå på gaden, som jeg vil. Det kan man ikke i Spanien, Portugal eller Brasilien. Uanset, hvor kvik

Foto: Privat

KØNSSKIFTE

eller velegnet man er, kommer man ikke i betragtning til de gode job, hvis man ikke har den rigtige øjenfarve.”

Hertil kommer selve den glidende overgang fra de fysiske kendetegn for en mand og over mod en kvindes særlige kendetegn er meget bedre reguleret i Holland end i udlandet. Det er en kompliceret og langsom proces.

”At jeg her kan forblive mit eget jeg og fortsat spille volleyball er virkelig værdifuldt. Jeg behøver ikke lave om på mig selv som person. Det ville have været umuligt i Brasilien eller Spanien.”

Alligevel vil hun tilbage en dag.

”Først vil jeg her i Amsterdam være helt mig selv, være 100 procent kvinde, men jeg savner min mor og familie. Jeg ønsker at blive gammel i Brasilien. Varmen og forståelsen her i Holland gør mig godt – der er plads til omsorg.”

Det Hollandske Volleyball Forbund har fortalt hende, at så længe hun ikke har fået foretaget nogen kønsskifteoperation, så skal hun spille for herreholdet. Ved vigtige kampe har Tiffany sat håret op med nåle og lagt makeup. Om hun på sigt vil fortsætte med kvindevolleyball, ved hun ikke endnu. Det afhænger

af, hvordan hendes krop reagerer på hormonbehandlingerne.

VENTER MED AT GÅ I BAD

Hormonbehandlingerne er dog endnu ikke aktuelle for Tiffany.

”Jeg er taknemmelig for, at jeg fortsat kan spille volley på højt niveau indtil min transformation. At jeg blandt andet må vente med at gå i bad, til alle er klar, er ikke noget problem.”

Christophe George, volleyballcoach hos US Herre 1, har heller ikke noget problem med ændringerne, som Rodrigo er i gang med.

”Så længe alle på mit hold giver sig 100 procent, er jeg sådan set ligeglad med, hvordan de er udenfor sporten. Hvis mine spillere føler sig godt tilpas og gør deres bedste på banen, så er det mere end nok for mig. Naturligvis hjælper det også, at Rodrigo var vores bedste spiller i sidste sæson, og at Tiffany i den næste sæson vil fortsætte med at fylde rollen ud. Navnet er måske ændret, men engagement og vilje er uforandret.”

Holdkammerat Robbert van Leeuwen er helt enig:

”Indenfor de 9 gange 9 meter på vores

bane tæller kun en ting: Sejr! Tiffany viser virkelig gejst. Jeg kan måske drille lidt en gang i mellem og sige: ’Du slår som en pige. Har du en dårlig dag?’ Så kan jeg være sikker på, at den næste bold bliver banket endnu hårdere i gulvet!”

Holdkammerat Lennart Huibers følger op:

”På banen er Tiffany simpelthen bare en af gutterne, selv om der ved udekampe af og til bliver råbt noget fra tribunen.”

”Ind i mellem må jeg lige advare Tiffany. Nogle klubber har trods alt et mindre tolerant publikum, end vi har. Så svarer han med, at vi bare skal lade dem råbe, for de forstår det jo ikke alligevel,” siger Christophe George.

Samtidig er Tiffany dog bevidst om sin position. Hun ved, at der også kan forekomme negative reaktioner. Ikke kun hos publikum, men også hos medierne.

”Jeg synes, det er svært at acceptere at skulle være til rådighed for medierne. Min plads på holdet er lige så vigtig som alle andres. Medier er overfladiske, de gør mennesker overfladiske. Det er bare vigtigt at huske, hvorfor man gør, som man gør.”

Originalartiklen ’Tiffany is thuis’ er bragt i den hollandske avis Het Parool 18. juni 2014.

Foto: Privat

Foto: Privat

Foto: Privat

TOG OVER DA ANDRE SLAP

Anders Davidsen overtog kidsvolley-afdelingen i Hundested Volleyballklub, da andre slap. Det var urimeligt, hvis det skulle gå ud over børnene.

AF JAKOB WÄRME HANSEN

Hvorfor er du kidsvolley-træner?

”Da klubbens kidsvolley-afdelings trænere stoppede, manglede der nogen til at tage over. Jeg syntes simpelthen, at det var synd, hvis hele vores kidsvolley-afdeling skulle dø. Jeg kunne se, at der var mange børn i klubben, som rigtig gerne ville spille. Det måtte jeg gøre noget ved, selv om jeg ikke havde nogen forudsætninger for det. Jeg har selv spillet volleyball, men jeg havde ikke noget begreb om at køre en kidsvolley-afdeling. Men det skulle ikke afholde mig. Hellere forsøge at lave noget, fremfor slet ikke at gøre noget.”

Hvordan er det pludselig at stå med ansvaret for en hel kidsvolley-afdeling?

”I modsætning til mit arbejde i børnehaven, hvor jeg ikke skal forberede mig, så var jeg lige pludselig nødt til at forberede mig inden træning. Det var en spændende udfordring som supplement til uddannelsen.”
 ”Vi har oprettet en Facebook-gruppe til forældrene. På den kommer vi med informationer om, hvad der skal bruges

til forskellige arrangementer, og så byder forældrene ind. Det er os to trænere plus ledelsen, som skriver information der, så er det op til forældrene at tage imod og koordinere. På SMS er kommunikationen

”Jeg syntes simpelthen, at det var synd, hvis hele vores kidsvolley-afdeling skulle dø.”

kun mellem mig og en anden eller mig og alle – der kan forældrene ikke snakke sammen indbyrdes. Det er meget lettere på Facebook.”

”Vi var for eksempel til stævne i Ishøj, hvor forældrene på Facebook fik arrangeret kørsel frem og tilbage. Det er rigtig dejligt, at forældrene er med til at organisere det, så den anden træner og jeg ikke behøver bruge meget tid på det. Vi har selv af-

holdt stævner, hvor forældrene fordelte de forskellige tjanser mellem sig på Facebook-gruppen.”

Hvad er det største fremskridt, du har oplevet med kidsvolley-afdelingen?

”Vi havde trænet og trænet til Ishøj-stævnet. Nogle af børnene havde svært ved at indse, at de var del af en holdsport. Flere af dem kom til at hoppe ind foran hinanden for at få fat i bolden. Det nytter jo ikke noget, for så står der en bagved dem, som ikke kan lave baggerslag. Man ødelægger det for de andre. I løbet af stævnet fandt de ud af at spille som et hold frem for individualister. Det var værd at kæmpe for. At få børnene til at indse, at det er sådan, det skal foregå – så er man kommet et stort skridt på vejen.”

”I volleyball er man ikke stærkere end det svageste led. Volleyball er noget, man gør i fællesskab og ikke alene. Det er min filosofi. Volleyball afspejler meget min personlighed. Man gør ikke tingene alene, man gør det sammen med andre.”

BLÅ BOG

ANDERS DAVIDSEN

41 år og læser til pædagog på merituddannelsen ved siden af sit arbejde i en børnehave. Har været frivillig i volleyball i to sæsoner. Anders Davidsen spillede på voksenholdet i Hundested Volleyballklub, inden han overtog kidsvolley-afdelingen, hvor han nu blandt andet træner en gang om ugen.

AFSLØRINGEN AF MICAH CHRISTENSON

Mange volleyball-fans verden over spørger måske sig selv: Hvordan lykkedes det en spiller som Micah Christenson, der stadig går på universitetet i USA, at havne på det amerikanske landshold? Endda som en af de mest talentfulde unge spillere i verden og allerede med en World League-medalje på cv'et. Jeg var så heldig at få svaret i en tête-à-tête med Micah.

AF ACE ASAS, VOLLEYWOOD

Micah, et af de store spørgsmål er, hvordan du endte på det amerikanske landshold?

”Mod slutningen af mit andet år på universitetet ringede John (Speraw, landstræner for USA, red.) til min træner og inviterede mig til at træne med vores NORCECA CC-hold. Der var cirka 12 spillere på Anaheim Træningscentret i Californien, og jeg var inviteret med som 3. hæver. Jeg var ikke rigtig en del af øvelserne. Jeg vendte point på stillingstavlen, hentede bolde og ventede bare på at få min chance.”

Hvad havde du af forventninger til oplevelsen?

”Netop at det bare skulle være en oplev-

else. Jeg var der bare for at lære.”

Blev du smigret over at få invitationen?

”Ja, selvfølgelig blev jeg det. Det var cool bare at få oplevelsen med. Jeg havde aldrig set holdet spille før den træning, så jeg var ikke rigtig en del af øvelserne.”

Hvordan var det? Specielt?

”Egentlig ikke. Jeg forstod det godt. Ingen af dem vidste, hvem jeg var. De skulle lige lære mig at kende. Uheldigvis for Kyle Caldwell forstuvende han sin ankel. Så kom min chance. Og den greb jeg.”

Var du nervøs?

”Nej. Jeg bliver aldrig rigtig nervøs. Jeg har lært altid at have selvtillid og tro på mine

egne evner. Jeg kan huske, at Alfred Reft bakkede mig enormt meget op. Han var over mig hele tiden og sagde, at jeg gjorde et rigtig godt indtryk.”

”Jeg blev indkaldt til at træne med holdet på fuld tid lige efter World League 2013. Jeg blev en fast bestanddel af et hold bestående af blandt andre Reid Priddy. På den måde fik jeg mulighed for at arbejde mig op, og jeg havde en rigtig god følelse omkring mit eget spil.”

”Jeg kom på holdet og rejste med dem til NORCECA CC i Canada. De fortalte mig, at jeg skulle starte inde i turneringen. Jeg tænkte bare: 'Okay, så kører vi!' Det gik vist ret godt.”

”Jeg fik kæmpe komplimenter af mange

Foto: FIVB

af mine holdkammerater og specielt Reid Priddy, der stadig føles som en mentor for mig. Han sagde til mig, at det nok var en af de bedste landsholdsdebuter, han nogensinde havde set. Det betød helt enormt meget for mig.”

”Jeg fik lov at starte inde i alle kampene hele turneringen igennem. Endda også i finalen, hvor vi slog Canada 3-0. Det var en ære at vinde turneringen og endda blive kåret til bedste server og hæver i min første turnering med holdet. Det var helt fantastisk! Helt sindssygt, faktisk.”

’Gennem USA’s sejr i NORCECA CC-turneringen kvalificerede holdet sig til

World Grand Champions Cup i Japan, hvor de andre kontinentale mestre samt hjemmeholdet Japan deltog’.

”World Grand Champions Cup var den første turnering, hvor jeg skulle møde nogle af de bedste spillere i verden, såsom Muserskiy, Bruno, Lucas og Zaytsev. Det var en fantastisk oplevelse. Blot en uge inden turneringen sad jeg stadig og så dem spille på Youtube – og nu spillede jeg mod dem.”

”Da vi slog Italien, var det en bekræftelse af vores eget niveau. Både af holdets selvpfattelse, men også min egen. Det var en enormt lærerig oplevelse!”

BLÅ BOG

MICAH CHRISTENSON

Født i Honolulu på Hawaii i 1993

Højde: 198 cm

Vægt: 88 kg

Position: Hæver

Smashhøjde: 349 cm

Klub: University of Southern California

Landsholdsdebut: 2013

Foto: FIVB

**FÅ MAGASINET GRATIS I DIN INDBAKKE
– HVER MÅNED!**

Klik ind på www.sportexecutive.dk og tilmeld dig!

FØLG OS PÅ FACEBOOK

VOLLEYBALL
MAGASINET

KLAR, PARAT – VOLLEY I SKOLEN

Nu skal der net op i de danske skolegårde.

UDKOMMER 11. MAJ

Foto: Klaus Sletting